

ли. Природата гледа съ добро око и разположение на разумния; неразумния, обаче, тя наказва, тъпчи безпощадно. За да събуди човѣка, за да го накара правилно да живѣе, природата му изпраща редъ страдания. Страданията не сж нищо друго, освенъ стремежъ на природата къмъ събуждане съзнанието на човѣка. Като види, че нѣкой човѣкъ се е захласналъ въ нѣкоя временна идея, която и дребнитѣ сжщества сж разрешили, природата му изпраща едно страдание, да го събуди. Запримѣрь, той седи и мисли, какъ да прекара живота си. — И бубулечкитѣ сж разрешили този въпросъ. Човѣкъ ще прекара живота си или като минералъ, или като растение, или като риба, или като птица, или като млѣкопитаеще, или най-после, като човѣкъ. Не е въпросъ животътъ да се прекара. Животътъ трѣбва да се използва.

Въ музикалното упражнение „мисли, право мисли“, което миналиятъ пътъ ви дадохъ, се срѣща думата „крепи“. Мисълта може ли да се крепи? — Могатъ да се крепятъ само ония нѣща, които иматъ материаленъ, физически характеръ. Запримѣрь, тѣлото, като физическа проява, може да се крепи. Казано е въ пѣсенята: „Свещени мисли за живота ти крепи“. Това подразбира условия, при които известни мисли и идеи могатъ да се проявятъ. Значи, мислитѣ, които човѣкъ има за живота, не сж укрепнали още и трѣбва отвѣнъ да се подхранватъ. Думата под-